

Josip Stadler

*Poruka za Srebrni jubilej časnoj kongregaciji
služavaka Maloga Isusa u Betlehemu*

Sarajevo, 24. listopada 1915. - 2015.

JOSIP STADLER

*Poruka za Srebreni jubilej časnoj kongregaciji
služavaka Maloga Isusa u Betlehemu*

SMI
1890-2015

Nakladnik
Provincija Bezgrješnoga začeca BDM
Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
Bjelave 54, BiH - 71 000 Sarajevo i
Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
Naumovac 12, HR – 10 000 Zagreb

Za nakladnika
s. M. Radoslava Radek

Biblioteka
Betlehemsko svjetlo, knjiga 13.

Priredila
s. M. Ana Marija Kesten

Naslovnica
Nadbiskup Josip Stadler sa zajednicom sestara Služavki Maloga Isusa
u Kući matici Družbe - samostan Betlehem u Sarajevu

Naklada
500 primjeraka

Tisak

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

272-788-055.2(497.5/.6)''1915/2015''
272-534.35

JOSIP Stadler: poruka za Srebrni jubilej časnoj kongregaciji služavaka Maloga Isusa u Betlehemu: na spomen 125. obljetnice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i 100. godišnjice Utemeljiteljeva pisma za Srebrni jubilej časnoj kongregaciji Služavaka Maloga Isusa u Betlehemu / [priredila Ana Marija Kesten].

- Sarajevo: Provincija Bezgrješnoga začeca BDM, Družbe sestara Služavki Maloga Isusa; Zagreb: Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, 2015.

- 48 str.: ilustr.; 19 cm.

- (Biblioteka Betlehemsko svjetlo; knj. 13 / Provincija Bezgrješnoga začeca BDM, Družbe sestara Služavki Maloga Isusa)

ISBN 978-9958-874-13-0 (Provincija Bezgrješnoga začeca BDM)
COBISS.BH-ID 22429190

JOSIP STADLER

***Poruka za Srebreni jubilej časnoj kongregaciji
služavaka Maloga Isusa u Betlehemu***

Na spomen

125. obljetnice Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

i

*100. godišnjice Utemeljiteljeva pisma za Srebreni jubilej
časnoj kongregaciji služavaka Maloga Isusa
u Betlehemu*

Sarajevo - Zagreb
2015.

***„Sa zahvalnošću gledati prošlost,
s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost,
s nadom prigrliti budućnost.“***

Papa Franjo

dr. Josip Stadler
prvi Vrhbosanski nadbiskup i
utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
(1843. – 1918.)

Uvodna riječ

Živio Mali Isus! Drage sestre!

Prigodom 125. obljetnice drage nam Družbe, darujem vam pismo - okružnicu našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, koju je napisao Kongregaciji služavaka Maloga Isusa uz slavlje njezinoga Srebreneog jubileja. Sestre su iz ruka samoga oca Utemeljitelja primile u baštinu tu divnu i neiscrpnu duhovnu poruku. U prigodi slavlja dragog nam Jubileja Družbe, želimo se obogatiti njezinim sadržajem, koji je ispisan na blagdan sv. Terezije, 15. listopada 1915., rukom svetoga nam oca Utemeljitelja. Dostojno je da se mi sestre o njezinoj 100. obljetnici više družimo s porukama koje su u njoj nadahnute Božjim duhom.

Željela bih da u svoju dušu, um i srce uprisutnimo trenutak predavanja poruke za Srebrene jubilej Družbe iz ruka Utemeljitelja u ruke tadašnje vrhovne glavarice Družbe s. M. Krescencije Zwiefelhofer. Vjerujem da se čin predavanja odvijao u kapelici Betlehema, u Božjoj prisutnosti, u prisutnosti sestara, u ozračju radosti i zahvalnosti. Što li su sestre osjećale u tim trenucima? Zasigurno ih je obuzimala velika radost, a ujedno i interes što im je njihov duhovni otac i učitelj napisao na listovima koji su bili presavijeni u obliku malene knjižice. Možda je sestre u tim trenucima predavanja prigodne poruke obuzimala misao na Utemeljiteljeve žrtve i boli kojih je upravo tih godina bilo i previše? Možda su u srcu pomišljale da je to njegova oproštajna riječ Družbi i sestrama, jer je već pobolijevao i imao je još toliko započetog posla koje je trebalo dovršiti? Mogle bismo sebi postavljati još mnogo pitanja... Vjerujem kako su sestre primljenu poruku primile s posebnom ljubavlju i pažnjom, te da su razumjele sve ono što im je u njoj Utemeljitelj želio reći.

U ovome jubileju Družbe, primajući u ruke dragocjeno Utemeljiteljevo pismo koje su nam u baštini sačuvale naše pokojne sestre, primimo je svaka kao osobni dar samoga

oca Utemeljitelja. Čitajmo u njemu poruku upućenu svakoj sestri Služavki Maloga Isusa. Doživimo njegovu duhovnu prisutnost, njegovu ljubav i želju kojom nam pokazuje put kojim nam je ići. Po njegovim savjetima i preporukama, nastavimo započeti hod koji nam Gospodin po svojoj svetoj volji daruje. Usmjeravajući svoj hod prema njegovim preporukama, moći ćemo nastaviti pisati „veliku povijest“ u budućnosti naše Družbe, „svjesne da nas prema njoj vodi Duh Sveti, kako bi s nama nastavio činiti velika djela“.

Uz Sveto pismo i naše Konstitucije, neka ova poruka bude dragocjeno duhovno štivo svakoj sestri Služavki Maloga Isusa. Po želji oca Utemeljitelja, iščitavajmo je uz Družbine blagdane, obljetnice i redovnička zavjetovanja. Iščitavajmo je u svakoj prigodi – u radostima i u poteškoćama koje se nadvijaju nad naš život. U njoj ćemo, za sve naše poteškoće i nejasnoće, naći pravi odgovor i pravi savjet oca Utemeljitelja.

Za ovu divnu darovanu nam poruku i sva dobra koja smo primile u baštinu, neka je slava i hvala našem ocu Utemeljitelju.

U zahvalnosti srca na svim primljenim darovima, čestitam svakoj sestri veliki Jubilej Družbe, koji nam je do bri Bog u svojoj milosti dopustio doživjeti. Po zagovoru nebeske Majke Marije, sv. arkandela Rafaela i svih naših nebeskih zaštitnika, oca Utemeljitelja i pokojnih sestara, molim i želim svakoj sestri svet i krepostan život, te ustrajnost na putu služenja Djetetu Isusu.

Sestrinski vas pozdravlja, odana vam u Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

Zagreb, 21. rujna 2015.

Josip
po Božjoj i Svete Stolice milosti
nadbiskup vrhbosanski i metropolita,
časnoj kongregaciji služavaka Maloga Isusa u Betlehemu,
blagodat i mir od Boga Oca našeg
i Gospodina Isusa Krista.

1. Jednoć Gospodina Isusa sreće deset gubavaca, koji podigoše glas govoreći: Isuse, učitelju, smiluj nam se! I Isus vidjevši ih reče: Idite, pokažite se svećenicima. I dogodi se, dok idahu, očistiše se. A jedan od njih vidjevši da se očistio, povratio se veličajući Boga iza glasa. I pade ničice pred noge njegove i zahvali se i to biješe Samaritanac. A Isus odgovarajući reče: Ne očistiše se desetorica? A gdje su devetorica? Kako se ne nađe koji bi se vratio i Bogu čast iskazao, nego ovaj tuđinac. I reče mu: Ustani, idi, jer te tvoja vjera iscijeli, to jest po vjeri učinio si se vrijednim, da budeš iscijeljen; čuvaj ju još bolje (Lk 17, 11-19).

Vjeru imahu sva desetorica, a zahvalnost samo jedan. Mnogi primaju dobročinstva, a malo ih je, koji se uistinu zahvalni pokazuju. Bogu čast iskazati reći će moć, koja se je kod iscjeljenja tih gubavaca pokazala, priznati i Bogu se za to zahvaliti. Gospodinu Isusu žao bilo, što su se devetorica pokazala nezahvalnima za primljeno dobročinstvo, i ukori ih: a bilo mu je drago, što se jedan povratio i Boga veličao iza svega glasa i pao ničice pred njega i zahvalio mu se, i pohvalio ga i umnoži mu dano dobročinstvo, da naime vjeru uščuva, po kojoj je to dobročinstvo primio.

2. Dne 24 ovoga mjeseca bit će 25 godina, od kada kongregacija služavaka Maloga Isusa opstoji. Kroz to vrijeme Mali Isus ne običnom svojom providnošću nego upravo vanrednom svaku je od Vas rukovodio, dok je nije k sebi uzeo u Betlehem, da mu što vjernije služi kroz sav život svoj nastojeć njemu jedinom ugoditi održavanjem njegovih sv. zapovijedi i triju njemu preugodnih zavjeta: si-

romaštva, kojim se svaka odrekla svega, što je izvan nje; čistoće, kojom se je odrekla svojega tijela; i poslušnosti, kojom se je odrekla svoje duše, obećavši da ne će po svojoj, nego jedino po njegovoj presvetoj volji svoj život provoditi. Od neprocjenjive vrijednosti su to djela; jedini Bog ih može procijeniti. A gdje su svakidanje Pričesti, kojima se duša čuva smrtnih grijeha, ter si po obećanju Isusovu osigurava spasenje duše svoje i da će i tijelom ustati u sudnji dan na život vječni? A gdje su nastojanja oko dvorajnika Isusovih i braće njegove, naime oko zapuštene i izložene djece, oko djece bez oca i majke, oko starih sirotica, za koje je on obećao stotruku nagradu? A gdje dragocjena smrt, kakovom je Mali Isus svaku svoju služavku, a Vašu drugaricu na toliko odlikovao, da je svaka do sada uz takove znakove umrla, koji očito svjedoče da je u milosti Božjoj preminula? Za tako velika dobročinstva, kojih svih ne možemo ni nabrojiti, treba da se svaka za se i opet sve zajedno zahvalite Malomu Isusu, na dva načina: vanjskim i unutarnjim.

3. Najbolje će biti, da se sve jednako na svim mjestima, gdje jeste, zahvalite vanjskim načinom ovako:

Dne 23 ovoga mjeseca neka se mjesto razmišljanja (meditacije) u jutro pročita 25 glava prve knjige iz Tome Kempenca. Toga dana neka se sve ispovjeda, a slijedeći dan pod svečanom misom neka se pričeste. Dne 24 iza svečane pjevane mise neka se pred Presv. Sakramentom ispjeva ili izmoli tebe Boga hvalimo (te Deum landamus), a onda prije Tantum ergo neka se kao molitva pročita 10. Glava treće knjige iz Tome Kempenca.

Isti dan 24 po podne neka bude večernja, pri kojoj neka se iz „Rajskih vrata“ str. 157 „četvrti dan devetnice: Rođenje Isusovo u štali Betlehemske“ sve izmoli, kako je ondje naznačeno. A na koncu molitava iza litanija o presvetom Imenu Isusovu neka se sve posvete Bl. Dj. Mariji molitvom bl. Ludviga M. Grignona Montfortskoga, kako

je na str. 343 u molitveniku „Rajska vrata“, a onda neka se pjeva *Tantum ergo* i dadne blagoslov. Po blagoslovu neka se ispjeva ova pjesma: „O Isuse poljubljeni“...

4. Osim tim **vanjskim načinom** valja da se Malomu Isusu zahvalite **nutarnjim duhovnim načinom**, ako hoćete, da mu posve ugodite. Šta on od Vas traži? Zašto Vas je oko sebe sabrao iz raznih krajeva? Zato, da mu kao prave služavke služite, dakako ne kako vi hoćete, nego kako on hoće i želi. U tome se sastoji savršenost svakoga čovjeka, da bude ono, što treba da bude. Kao što savršen sudac, obrtnik, seljak, koji pribavivši si potrebito znanje ili umjetnost ili spretnost, dužnosti sudačke ili obrtničke ili seljačke onako obavlja, kako treba; tako se iziskuje od služavke Maloga Isusa, da si pribavi znanje o svojim dužnostima a onda da ih savjesno i točno i postojano obavlja, tako da s vremenom postane prava i savršena služavka. A ne treba joj puno istraživati, koje su to dužnosti, pošto su one točno pobilježene u pravilima odobrenim od Sv. Stolice, a kojima su *temelj zapovijedi Božje i tri zavjeta njemu na slavu prihvaćena*. To je Božja volja, koje se svaka od Vas treba da drži, i drugo se ništa od Vas ne iziskuje. Tako je sv. Pavao prve kršćane poučavao, u njihovim dužnostima, da im je dao naputak, neka brižno ispituju ter nastoje, o tome se osvjedočiti, što Bog od njih hoće, to jest što je pred Božjim očima najbolje i njemu najdraže. Evo riječi sv. Pavla (Rimlj. 12,2): „Nemojte se prilagoditi ovomu svijetu, nego se prenačinite obnovljenjem uma svojega, da kušate, koja je volja Božja dobra i ugodna i savršena.“ Ne vladajte se dakle prema ovomu vijeku, nego se promijenite i preinačite i obnovite misli svoje i želje srca svoga, neka bi se sve odnosile na Boga i podvrgavale se u svem njegovoj svetoj volji.

5. Toga ne možete Vi istina bez milosti Božjih izvesti, jer je on sam kazao, da nitko ne može ništa za spasenje duše svoje učiniti bez njegove milosti; ali on je kako svakomu čovjeku, tako i svakoj od vas pripravio obilnih milosti; ali kakovih? Samo takovih, da svaka od Vas bude savršena u svojem stališu. Ljuto bi ste se Vi prevarile kada biste povjerovala, da Bog svima svakovrsnih milosti daje. Bog ko Bog kako je dobar, tako je i mudar. A na njegovu mudrost spada, da on blago svojih milosti dijeli po stanovitoj vagi i mjeri i u stanovitom broju. Tako je on za svaku od Vas i za sve Vas pripremio ne drugih milosti, nego samo one, koje se s njime podudaraju. Tomu nas sv. Pavao uči u svojim poslanicama na više mjesta. Ima raznih milosti, tvrdi on, a te različite milosti imaju različite vrhunaravne učinke, a sve biva utjecanjem istoga Duha Svetoga, koji sve u svem tvori. I kao što oko nema snage da čuje, a uho nema sile da gleda, niti je narav dala oku ili uhu drugih sila, nego samo takove, koje su im vlastite za njihovo djelovanje, dakle oku da gleda, a uhu da čuje; tako dijeli Bog, koji je od svoje crkve načinio duhovno tijelo, ljudima, koji su udovi te crkve, svoje milosti samo odnosno na ono djelovanje, za koje je svatko opredijeljen ili doznačen. On daje milost da zapovijeda, - onomu, koji treba da zapovijeda, a onomu, koji treba da sluša, daje milost, da sluša. Jest izvan svake sumnje, da mi nećemo inače ništa dobro učiniti, osim onoga, za što nam je Bog svoju milost podijelio, i da ništa od onoga, što izvan granica te milosti učinimo, ma to i ne znam kako dobro izgledalo, ne će nama koristiti. Ako dakle ona, kojoj je dana milost, da ju drugi vode, sama hoće da druge ravna i vodi, kao što to na žalost češće biva; onda ona, osim što ništa ne čini od onoga, što si je preduzela, jer joj u tu svrhu nije milost dana, pada, a da ni ne opazi, u grijehu utvaranja, pa kuša Boga, jer ili moli milosti, na koje nema prava, ili misli, da će ono moći izvesti bez milosti, što je djelo milosti, i to pokvareno djelo milosti ne samo da je ne usavršava, nego postizava posve protivan učinak.

Mi bo vidimo, da dobra djela što se čine izvan stališa, ne služe ničemu drugomu, nego oholosti, tvrdoglavosti u branjenju svojih misli, i mnogim nesavršenostima. A zašto? Zato, jer ne proistječu iz vrela milosti, nego dolaze od nas samih, dočim dobra djela, ako su učinjena u vlastitom stališu, donose sa sobom osobit blagoslov; blagoslov svetosti za onu, koja ih čini, i blagoslov dobra primjera za druge.

6. Naveo sam dva razloga, zašto je svaka od Vas dužna rasti u savršenosti svojega stališa: prvo, jer tako Bog hoće i on to od svake od Vas iziskuje; drugo, jer Vam je jedino u tu svrhu pripremio puno svojih milosti, da napredujete u savršenosti svojega stališa; a sada ću navesti treći razlog, a taj jest, da se u tome upravo Vaša svetost, a po tome i preodabranje u nebo sastoji. Samo si nemojte utvarati, da će te Vi svetost igdje drugdje, nego u savršenosti svojega stališa zateći. U tome se ona sastoji, a sami sveci nijesu poznavali nikakove druge tajne, da dogju do prave svetosti. Oni se nijesu time posvetili da su izvanredne stvari tvorili, čega od njih nije nitko ni očekivao; oni su sveci postali, jer su ono dobro obavljali što su bili dužni obavljati, i što im je Bog činiti propisao za njihov stališ.

Prekrasno nam to tumači naučitelj naroda sv. Pavao apostol. On nagovarajuć vjernike na svetost, evo kojim se je načelom služio (1. Kor. 7,20): Svaki neka ostane u onom zvanju, u kom je pozvan. Ili, kako on u svojoj poslanici na Rimljane (12,3) govori: neka ne bude mudriji, van koliko mu dolikuje da je mudar, nego neka je umjereno mudar. Nije sv. Pavao time htio savršenosti i svetosti prvih kršćana postaviti granice, to je bilo daleko od njega; nego ih je htio predusresti, da ne bi potražili svetost i savršenost onđe, gdje se ne može naći, to jest da je ne potraže izvan svojega stališa; jer to upravo hoće da sv. Pavao istakne neumjerenom mudročću. Mudrost prava jest, da nastojimo, biti što savršeniji u stališu, u koji nas je Bog postavio, a biva neumjerena, kada nas prenosi iz našega stališa; jer u tom

slučaju idemo mi za umišljenom savršenošću, koje Bog od nas ne iziskuje, a koja nas priječi i ne da nam, da onu savršenost postignemo, koju Bog od nas očekuje i traži.

Za čudo kako nas ta umišljena savršenost zavarava, po kojoj nastojimo, da u svom stališu preko stališa sjajimo pred svijetom kano savršene i bezprikorne osobe, a kad tamo ne damo si nikakva truda, da budemo pred Bogom savršene, bar kršćanke, ako ne savršene opatice. A koja je to umišljena savršenost? Ona savršenost zove se umišljenom, koju si mi predstavljamo da se nalazi u nekim stanovitim stališima, u koje mi ne ćemo nikada stupiti ni doći, a koji, kada si ih predstavljamo, nama ničemu drugome ne služe, nego da nam omrzne i oduran postane vlastiti stališ i tu mrzost u svojem srcu da podržavamo. Evo kako mnoga govori: kada bi ja ovo ili ono bila, onda bi s veseljem Bogu služila, onda ne bih na nikoga drugoga, nego samo na njega mislila, ter bih jedino oko spasenja svoje duše radila. Vi se ljuto varate. Kada biste Vi ovo ili ono bile, onda biste još gore bile, nego one, koje su u onom stališu, jer Vi ne biste imali onih milosti, što ih one imaju; a samo milosti, što su nama i s nama, treba da se sve izvedu. I ono je umišljenja savršenost, koja nas goni, da činimo ono dobro, kojega nijesmo dužni učiniti, a da zanemarujemo i propuštamo ono dobro, koje smo dužni činiti, a ne činimo ga. Tako si mnoga nametne koje kakovih pobožnosti, mnogih i raznolikih tako ter joj se i pamet muti, dok ih se svih sjeti, a onda zanemari molitve propisane po svetoj reguli. A ima ih, koje hoće da sve ostale sestre isprave i posvete, a na se posve zaborave, kano da na sebi nemaju ništa ispraviti. Više tebi škodi tvoja jedna pogrješka neispravljena, nego li sto tugjih, koje ti hoćeš da ispraviš, a za to ti Bog nije dao milosti, jer nijesi glavarica, koja je odgovorna i za tugje poslove, naime za poslove svojih potčinjenih sestara, a da ti nije dao, najbolje se odatle vidi, da ti sama padaš u iste pogrješke, a ne vidiš ih na sebi niti ih ispravljaš, a hoćeš da ih ispravljaš na drugima. Ima ih, koje ne znaju prosuditi, što je nesavršenost,

što je mali, što je veliki grijeh, pa od velike revnosti pobune čitav samostan od zlo shvaćenih čina, koje nijesu nikakvi grijesi, a onda toliko pomrse pojmove, da se zgražaju i sablažnjuju o male stavri, a same ne žacaju se prekršiti kao kakove velike povrede zakona i dovedu zbog ništetnih stvari sam zavod u zločest glas, jer ne znaju duhovnih stvari prosuditi, pa umjesto da se dadu poučiti od drugih za to pozvanih osoba, one same po svojoj tvrdoglavosti i svojim neurednim sklonostima i svojem ćustvenom raspoloženju kroje sebi pojmove o pravoj kreposti i pobožnosti. Kako je to strašna nezahvalnost i oholost i Bogu neugodno, kada se tako koja osoba nabaci na zavod, komu ima sve iza Boga zahvaliti, a to sve samo da sebe opere i ona se pokaže pred svijetom kano dobra i nevina.

I to je upravo ona kriva revnost, koju valja iz korijena istrijebiti, od koje mnoga nastoji, da se pokaže savršena pred svijetom, a nije ju ni briga, da bude savršena pred Bogom. Ružno je dakle govoriti: Što će svijet kazati? Svijet, za koji je Gospodin kazao, da je u zlu, postavljen. Naučite se radije, načelu duhovnom: Što će Bog kazati? pa će te se lako očuvati od svakoga grijeha.

7. Od raznih i mnogih poslova svaka od Vas ima svoje stanovite poslove, koje treba Bogu na slavu savjesno obavljati, jer ako je nitko ne vidi, Bog ju vidi, komu će morati svaka za svoj posao, za svaku riječ i za svaku misao i želju račun dati. Ali ima jedan posao, megju svima najvažniji za svaku napose i za sve zajedno, posao, o kojem svi ostale ovise, posao o kom ovisi spasenje duše Vaše. Budete li taj posao dobro obavljale, obavljat će ćete i sve druge dobro i spasit ćete duše svoje; zanemarite li taj glavni posao vaš, ne ćete imati blagoslova niti za dobro obavljanje drugih poslova, a svakako ćete izgubiti duše svoje. Koji je to tako važni posao, koji se iz ništetnih razloga kad i kad ispušta? Molitva, taj sveti i prijateljski i djetinji razgovor sa samim Gospodinom Bogom, Ocem i najvećim dobročiniteljem našim.

Bez milosti Božjih ne može nitko zapovijedi njegovih, ni crkvenih, ni dužnosti svojega zvanja vršiti; dakle ne može se nitko bez milosti Božjih spasiti. A tih milosti od ljudi koji su k razumu došli, ne može nitko dobiti bez molitve. Bog zna naše potrebe, i bez nas; nu nije za to molitva nužna, da Bog od nas istom sazna naše potrebe, nego on je gospodar svih svojih dobara i darova, i hoće ih rado svakomu dati, ali pod uvjetom, da se za njih moli: molite, glasi zapovijed, i primit će te. I najbolji roditelji znadu za potrebe svoje djece, a ipak hoće, neka ih djeca mole, kada što trebaju, da time pokažu svoju ovisnost o njima; da ih više ljube, kada vide, s kako velikom brižljivošću nastoje, da joj pribave; da više cijene same darove, kada opaze, kako su dragocjeni; da im budu zahvalni. Tako i Gospodin Bog hoće, da ga u molitvi i priznamo svojim Bogom i gospodarom našega života i smrti, osnutkom svake milosti, svake dobrote, svakoga dara, tako da, kada nam molitvu usliša, kada nam darove svoje milosti i obilne učinke svoje ljubavi podijeli, svakoga obveže i reć bi prisili, neka mu bude zahvalan, poslušan, srcem i ljubavlju i revnošću odan.

Bez milosti dakle ne može nitko spasiti svoje duše; a tih milosti, osim prvih što jesu poziv k vjeri ili k pokori što Bog i neumoljen daje, ne daje nikomu bez molitve; osobito ustrajnosti u milosti do smrti ne prima nitko, ako se za tu milost ustrajno ne moli. Bez molitve se dakle ne može nitko spasiti. Prema tome, naš spasitelj često na srce i stavlja, neka se molimo: treba uvijek moliti (Luk. 18,1). Molite se, da ne padnete u napast (Luk. 22,40). Molite i primit ćete (Iv. 16,24) Slično sv. Pavao: Molite se bez prestanka (1. Solunj., 5,18).

Odatle slijedi prvo, da Bog nikoga, koga je ili krštenjem ili pokorom opravdao, ne zapušta, ako od njega ne bude zapušten; drugo, da se nitko ne može ispričati svojom slaboćom, ni velikom napašću, ni pomanjkanjem, milosti Božje. Ne može ispričati svojom slaboćom, jer molitvom se prima jakost; ne velikom napašću, jer Isus zapovijeda:

molite se, da ne padnete u napast. A sv. Pavao izričito uči (1. Kor. 10,13): Bog je vjeran, koji Vas neće pustiti, da se preko Vaših sila kušate; ne pomanjkanjem milosti, ili time, da je šta nemoguće izvesti, kao zapovijed, da ljubimo svoje neprijatelje; jer sv. Augustin, a s njim sva naša crkva, naučava: Bog ne zapovijeda nemogućih stvari, nego zapovijedajući opominje, da činiš što možeš, a moliš, što ne možeš i pomaže te, da uzmogneš. Nije dakle nemoguće, ljubiti svoje neprijatelje, niti se smiješ ispričavati tom nemogućnošću, da opravdaš svoju osvetu i mržnju na neprijatelja, jer je molitva ono sredstvo, kojim se sve postizava i prevladava.

Prekrasno sv. Petar Alkantarski (Stelzig o njegovom životu) sve vrline molitve obuhvata ovim riječima: „Molitva je hrana ljubavi, jačanje vjere i utvrda ufanja. Ona veseli srce, dovodi do spoznanja istine, prevladava napasti, goni žalost, odlukama daje nove jakosti i pobugjuje u umornoj duši novu revnost za pobijanje mlakosti. Molitva uništava hrđu grijeha i rasplamsava na novo tinjajući oganj nebeskih želja i božanske ljubavi. O kako je moćna zasluga molitve, kada može i nebo otvoriti.”

Da pak molitva sv. regulom propisana, osobito moljenje brevijara pred Bogom, puno više vrijedi od svih osobnih (privatnih) molitava, što si je koja po svojoj glavi nametnula, jest poznata stvar, kao što se to vidi iz života sv. Magdalene Pacijske. Kada ju je koja od duhovnih kćeri zamolila, neka smije izostati iz kora od moljenja brevijara, da za se moli, znala joj je odgovoriti: „O moja kćeri! Da ti ja to dopustim, ja bih te varala; jer bi te utvrdila u mišljenju: da tvoja pobožnost osobna (privatna) Bogu služi na veću slavu i da mu je milija, nego moljenje brevijara. A ipak privatna molitva zaslugom zaostaje daleko za moljenjem brevijara.“

Iz svega se vidi: kako zlo rade one, koje iz ništetnih razloga izostavljaju svoje propisane molitve, čime i te kako pogibelji izvrgavaju spasenje duše svoje. Zato si

dobro zapamtite, i duboko u srce usadite ove spasonosne riječi, koje je veliki svetac Alfonso Liguori izrekao: „Tko se Bogu moli, sigurno će se spasiti; tko se ne moli, sigurno će se osuditi. Svi, koji su se spasili, spasili su se po molitvi. Svi, koji su osugjeni, osugjeni su, jer se nijesu Bogu molili, i to će ih u paklu najviše k zdvojnosti dovesti, da su se po molitvi mogli tako lako spasiti, a sada nemaju više vremena, da to čine.“

A gle od izbrojanih časa, i tebe će smrtniče, zadnji brzo kucnuti... i nikada više. Pamti: jedanput poginuti, jest vječno.

8. Između svih pobožnosti jedna je od najglavnijih pobožnosti k Bl. Dj. Mariji. Ta pobožnost nije samo svakomu korisna, nego je upravo nužna za spasenje svakoga čovjeka, jer Gospodin Bog sve svoje milosti daje ljudima preko ruku Bl. Dj. Marije. Bog je od vijeka odabrao Bl. Dj. Mariju za majku Sinu svojemu, koga je ona začela po Duhu svetom. A kada je vrijeme došlo njezina začetka, on ju je stvorio skroz lijepu i savršenu, prostu od grijeha istočnoga, pa ju je daleko nad sve angjeoske duhove i nad sve svece takovim obiljem svih nebeskih darova uzetim iz blaga Božanstva tako čudesno obasuo, da je sjajila onakvom puninom nevinosti i svetosti od koje se veća pred Bogom nikako ne POJUSI?, a koje osim Boga nitko ne može ni mišlju shvatiti. I toj preblašenoj Djevici odredio je Bog otac jedinoga Sina svojega, koga on, od srca svoga rođenoga jednakoga sebi, kano samoga sebe ljubi, tako dati, da naravno jest jedan ter isti zajednički Sin Boga oca i Djevičin.

I kada je onaj presretni čas kucnuo, da je arhangjeo Gabrijel po nalogu Boga Oca u njezine ruke stavio utjelovljenje svojega Sina, a po tom i spasenje svih ljudi, onda je ona, vjerujuć, da kano djevica može po Duhu svetom začeti Sina Bojega, pristala uz poruku Oca nebeskoga ter je vijesniku arhangjelu izustila one blagoslovljene riječi: „Evo

službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.“ I u taj hip Sin je Božji od nje čovjekom postao i ljudima je dao vlast, da budu sinovi Božji, koji vjeruju u ime njegovo. Da Bl. Dj. Marija nije vjerovala, ne bismo se mi mogli spasiti, niti bi Sin Božji od nje čovjekom postao. Odatle slijedi, da nas je sve ona tako jako zadužila, da joj se ne možemo dostojno odužiti, sve kada bismo joj dan i noć služili i hvalili ju i slavili. A i Sin Božji, ukoliko je uzeo tijelo od Bl. Dj. Marije, postao je tako velik njezin dužnik, kako vele sv. Oci, da on u svrhu, da joj se oduži, sve njezine molbe uslišava i smatra kano zapovijedi, pa ju je učinio svemogućom po milosti, što je on to po naravi; a svemoguća je ona na koljenima, jer sve ispraša od Isusa, i on joj nikada ništa ne može odbiti, nego po njoj bezbrojna čudesa čini u redu naravi i milosti i slave vječne, pošto je sve manje, što joj on može dati spram onoga što mu je ona dala.

I zato ju je Isus učinio čuvaricom svojega blaga i jedinom djeliteljicom svojih milosti, da ona, koga hoće oplemeni, uzvisi i obogati, da koga hoće usprkos svim zaprekama provede kroz žezlo i krunu kraljevstva nebeskoga. Isus je svagdje i vazda plod i Sin Marijin, a Marija je svagdje pravo pravcato stablo, koje nosi plod života, prava majka, koja taj plod proizvodi.

Ta majka jest prava majka, i svake od vas. Da se sva ljubav svih dobrih matera na svijetu stopi u jednu, bila bi istina jako velika, no puno manja od ljubavi, koju Majka Marija goji spram svake od vas. Zato je od potrebe, da ju kano prave kćerke štujete, čime ćete i te kako osigurati spasenje svoje duše. Ona vas tako voli, da joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti, jer joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti, jer joj je u tu svrhu Gospodin Isus u ruke dao, da Vam ih što više dijeli. Pamтите što sv. Bonaventura, taj veliki svetac i štovatelj Marijin tvrdi: da onaj, koji Mariju zaziva (razumjije se uvijek, ako ima volju poboljšati se), već je blažen; i zato joj vapi: „O ti spase onih, koji te zazivlju! U tebe sam se

Gospo, pouzdao i nikada se neću posramiti.“A to će reći: „O Gospo, o Majko Božja Marijo i moja majko! ne, ja neću biti osugljen, jer sam ja svu nadu u tebe postavio.“

Zato Vas upravo molim, da svaka od Vas u znak, da sva ovisi o majci Božjoj kano dobra kćerka, o svojoj majci, njoj se sva ovako, ako je moguće i svaki dan posvetite: *Poštivam te svim srcem o presveta Djevice! nada sve svece i angjele nebeske, kano kćerku vječnoga Oca, i prikazujem ti svoju dušu sa svim njezinim silama. Zdravo Marijo! –*

Poštivam te svim srcem, presveta Djevice! Nada sve angjele i svece nebeske kano majku jedinorogjenoga Sina, i prikazujem ti svoje tijelo sa svim njegovim čućenjima. Zdravo Marijo! Poštivam te svim srcem, presveta Djevice! nada sve angjele i svece nebeske, kano ljubljenu zaručnicu Duha svetoga, i prikazujem ti svoje srce sa svim njegovim nagnućima moleć te, da mi od presvetoga trojstva isprosiš sve milosti, koje su mi nužne za moje spasenje. Zdravo Marijo.

9. Svi su sveci veliki i treba ih štovati, ali je ipak velika razlika megju njima, jer se svetošću većom ili manjom razlikuju, kao što se svjetlo jedne zvijezde razlikuje od svjetla druge. A posve je naravno, da onoga sveca moramo mi svi, dakle i svaka od Vas osobito štovati, kojega su sam Gospodin Isus i njegova sv. Majka osobito već na zemlji štovali i o njemu ovisili i njemu poslušni bili, a to je sv. Josip . I kao što je sv. Josip njihovu svu volju uvijek na zemlji vjerno kroz sav svoj život ispunjavao; tako oni sada na nebu vazda ispunjavaju svaku njegovu molbu i želju, kada se ma za koga kod njih zauzima. Sv. Terezija, ta velika štovateljica sv. Josipa, tvrdi, da mnogi sveci samo u jednoj ili drugoj stvari, osobito pomažu, a za sv. Josipa govori, da on svakomu u svemu pomaže i da se ona ne sjeća, da bi joj ikoju molbu odbijo, kada ga je za što molila. A razloge za to navodi Leo XIII Papa u svojoj okružnici o sv. Josipu izdanoj 15 kolovoza 1889.

Posebni razlozi, zašto se sv. Josip kao zaštitnik katoličke crkve zaziva, i zašto opet crkva do njegove zaštite i obrane toliko drži, jesu ovi: što je muž Marijin i poočim Isusa Krista. Odatle potječe sva njegova čast, punina milosti, svetost i slava. Čast matere Božje istina tako je velika, te od nje ne može biti ništa veće. Nu budući da je među Josipom i Bl. dj. Marijom postojao vez ženitbeni, ne ima dvojbe, da se je on više nego itko drugi približio k onoj uzvišenoj časti, po kojoj Bogorodica na daleko pretiče sve stvorove; jer ženitba je od svih najveća zajednica i sveza te po svojoj naravi iziskuje da jedno s drugim dobro dijeli. Kad je dakle Bog Bl. Djevici Josipa dao za zaručnika, dao joj je time ne samo druga za život, svjedoka za njezino djevičanstvo i čuvara njezine časti, nego uslijed ženi-tbene sveze ujedno i djelnika njezine uzvišene časti. Isto tako natkriljuje on dostojanstvom i čašću sve ljude po tom, što je po Božjoj promisli bio zaštitnik Sina Božjega, ter su ga ljudi držali za njegova oca. Odatle dolazi, da je Riječ Božja smjerno bila podložna i poslušna Josipu te mu je svako počitanje iskazivala, koje djeca svojim roditeljima duguju.

Iz tih razloga drži sv. Josip, da su njegovoj zaštiti osobito preporučeni svi kršćani, koju crkvu Kristovu sačinjavaju; jer je crkva ona po svim zemljama razasuta bezbrojna obitelj, nad kojom on kao muž Marijin i poočim Isusa Krista, neku vrst očinske vlasti vrši. Skroz je dakle shodno i sv. Josipa dostojno, da on, kao što se je za sve potreboće obiteljske u Nazaretu skrbio, tako i sada crkvu Kristovu nebeskim okriljem štiti i brani, i tako je sv. Josip upravo dužan, i za svaku od vas brinuti sa kao otac i zaštitnik i čuvar uvijek, a osobito na čas vaše smrti, jer je on osobiti zaštitnik onima, koji umiru.

10. Napokon kano služavke maloga Isusa pristoji se da upravo gorite od ljubavi k njemu. Bog stvorivši nebo, i zemlju i sve što je na nebu i na zemlji pokazao je svoje neizmjerne svemogućstvo. A stvorivši sve što je na svijetu

u predivnom redu prosuo je posvuda svoju mudrost, tako da je svako stvorenje na nebu i na zemlji pravo slavo ter se spajajuć ih svakomu, koji se zdravim razumom služi, otkriva, da Bog jest, da je silan, moćan, predobar, premilosrdan, pravedan.

A kada je Bog htio svijetu pokazati, kako ga neizmjereno ljubi, onda kano da je tražio po svijetu ono, po čem da ju otkrije, pa nije da tako kažem, ništa tako našao, što bi u tu svrhu shodnije bilo, nego maljušno dijete. I tako je Bog ljubio svijet ovaj, da je za njega svoga sina dao, a taj sin je tu ljubav vanrednim načinom u prvom času svojega pojavljenja na svijetu istaknuo time, da je on od ljubavi poradi nas ljudi i poradi našega spasenja sišao s neba poštovati Djetešce od Bl. Dj. Marije.

A kada se je pojavio utjelovljeni Sin Božji kano malo djetešce, onda je svojom ljubavlju i djetinjom ljubežljivošću nas grješnike k sebi privukao tako, da se od njega ne može nitko otrgnuti. Sve što god bi nas grješnike moglo od njega odstraniti, sakrio je, samo da k njemu s velikim pouzdanjem stupimo. Rodi se kano Djetešce, pa da otkloni svaki strah od nas što je učinio? Sakrio je svoju mudrost u djetinju dob, da ne može govoriti i da te ne može optužiti niti ukoriti, nego te blagim i nježnim licem k sebi priteže. Sakrio je svoju moć u djetinju nemoć, da te kazniti, da te udariti ne može. I one nemoćne ručice dao si je svezati od majke svoje, pelenicama, samo da se ne bojiš k njemu pristupiti. A da imaš na sebi ne znam koliko i velikih grijeha, ne boj se, jer je došao na svijet ne da te kazni, nego da te spasi. A zato je Djetešce postao, da se zbog tih grijeha na te ne rasrdi, brzo se ublaži, jer dijete se ne zna razljutiti. Ta dobro poznate običaje djetinje: kada je uvrijegjeno, jednom se suzom ublažuje i ne spominje se više uvrede. Pristupite dakle Malomu Isusu, dok je malen, dok se čini kano da je zaboravio na svoje veličanstvo, pošto se je upravo zato htio tako maljušan roditi, jer je htio da ga ljubimo, a ne da ga se bojimo. Mi bismo mu bili jako nezahvalni, kada ga ne bi-

smo ljubili, kada nas tolikom ljubavlju k sebi priteže. Gle, on se je dao zamotati u pelenice, da tebe razveže i odmota i oslobodi od veza paklenih; on je postao siromašan, da tebe učini djelnikom svoga blaga nebeskoga i božanskoga; on je postao nemoćan, da tebe učini jakim protiva tvojih neprijatelja; on je htio već kano djetešce trpjeti i plakati, da svojim suzama opere grijehe tvoje.

Sv. Alfonso Liguori pripovijeda ovo: nekomu vitezu (Alfonso Albuquerche-u) putujućem po moru razbije se lagja, i on mišljaše, da je gotov. No spazivši pokraj sebe malo dijete, što je ljuto plakao, uze ga u naručaj i podignuvši ga k nebu reče: Gospodine! ako ja ne zaslužujem, da mi se smiluješ, smiluj se ovomu nevinom djetetu i usliši bar njegov plač, i spasi nas. Iza toga nestade oluje i spasiše se. Na taj dogagjaj nadovezuje sv. Alfonzo: Učinimo tako i mi nevoljni grješnici; mi smo uvrijedili Boga, već bijasmo osugjeni na vječnu smrt; božanska pravda ište zadovoljštinu i ima pravo; šta ćemo dakle činiti? zar zdvojiti? ne, nego prikažimo Bogu ocu ovo Djetešce, koje mu je Sin, i recimo mu pouzdano: Gospodine! ako ti mi ne možemo zadovoljiti uvrede, što smo ti nanegli, evo ovo Djetešce, koje jauče, koje plače, koje strepi od zime na slami u ovoj špilji, daje ti zadovoljštinu za nas i ište da nam se smiluješ. Ako mi ne zaslužujemo, da nam oprostiš, zaslužuju to patnje i suze, ovoga tvojega nevinoga Sina, koji te moli, neka bi nama oprostio. To je ono, što nas sv. Anselmo opominje, da činimo. Taj svetac veli, da sam Isus od želje da se nijedan od nas ne izgubi, koji zna, da je krivac pred Bogom, sokoli ga govoreći: grješniče, ne zdvajaj, ako si po svojim grijesima već postao rob pakla, a nemaš načina, kako da se oslobodiš, načini ovako: uzmi mene, pa me prikaži tvojim rukama Ocu mojemu, i tako ćeš izbjeći smrti i spasiti ćeš se. Eto milosrgja Sina Božjega, a našega Spasitelja, koji ti govori: uzmi mene i spasi sebe. Tomu istomu naučila je i Majka Božja opaticu Francisku Farneze; dade joj u naručaj Maloga Isusa, pa

joj reče: Eto ti moga Sina, znaj okoristiti se snjime prikazujuć ga često Bogu.

11. Treba dakle, da se i Vi tako okoristite Malim Isusom. Nije li angjeo pobožnim pastirima u Betlehemu govorio: Rodi se Vama danas Spasitelj, koji je Krist Gospodin? Za nas se je dakle on rodio, a ne poradi angjela. Prema tomu neka svaka od Vas Malom Isusu sa sv. Tomom iz Vilanove govori: Ti si moj predobri Isuse; moj si ti u svakom pogledu. I za mene te je tvoja majka rodila, i meni te je tvoj nebeski Otac darovao. Po dvostrukom pravu dakle postao si ti moj. Ti si sav moj i sav si za moje spasenje opredijeljen. Toga posjednoga prava ne ću se ja nikada do vijeka odreći. Čvrsto te ja držim, i ne ću te pustiti, dok me ne uvedeš u nebeski Jeruzalem.

Tu se sjetite, kako je mali Isus još manji u Presv. Sakramentu, a taj je on ustanovio za hranu naših duša. A šta bi ta božanska svemoguća hrana duševna nama koristila, ako je ne bismo često, pa i svaki dan primali? Za dostojno primanje sv. pričesti iziskuje se samo da smo u stanju milosti posvećujuće i da imamo dobru nakanu. A gle svaki kršćanin je dužan pod smrtni grijeh uzdržavati se u milosti Božjoj, tako da je dužan, ako je u smrtnom grijehu, što prije riješiti ga se u sakramentu sv. ispovijedi, jer je inače u pogibelji, da umre u grijehu i u pakao dogje. Ako je dakle svaki kršćanin dužan, biti i uzdržavat se u posvećujućoj milosti, koliko ste više dužne to Vi činiti, u toj milosti ustrajati i tako uvijek biti u onom stanju, da možete i svaki dan primati svetu pričest? A onda zar nije Gospodin Isus obećao, da će onoga koji se često pričešća očuvati od smrtnoga grijeha i da će mu osjegurati život vječni i uvesti ga u nebo, ter mu na sudnji dan uskristi i tijelo na život vječni? Primajte, primajte presveto tijelo njegovo u sv. pričesti svaki dan, jer je on, sišavši s neba i postavši čovjek, najveće siromaštvo u svojem tijelu preuzeo i Vas sklonuo, da mu budete drugarice u tom siromaštvu po zavjetu si-

romaštva, da vas učini dijelnici svojih nebeskih dobara. Primajte, primajte i svaki dan to presv. tijelo, jer je ono djevičansko, pa će vas osloboditi od svih zlih nagnuća i misli i želja, i sačuvat će Vam nepovrijegjeno Vaše djevičanstvo, poradi čega Vas je i nagovorio, da mu ga prikazete zavjetom sv. čistoće. Primajte, primajte i svaki dan, jer je on postavši poslušan Ocu svomu do smrti, smrti na križu, po toj poslušnosti i žrtvi svoga tijela na križu; po toj poslušnosti nas sve oslobodio od smrti grijeha i zaslužio, da to tijelo bude hrana naših duša, ter nas čuva, da ne panemo u grijeh; poradi čega je i Vas pozvao i Vi ste se tomu pozivu odazvale, da mu poslušnošću budete slične, pa Vas je za to predobio, da mu budete poslušne kroz sav život svoj, poradi čega mu se i prikazaste za uvijek zavjetom poslušnosti. Primajte ga, primajte s velikim veseljem, jer je to tijelo Sina Boga živoga i našega Spasitelja, pa će Vas osloboditi od svih zemaljskih nagnuća, podizati će Vam srca Vaša k nebu, napunjat će Vas takovim mislima, željama i nagnućima, da će Vam omrznuti zemlja pa ćete jedino ginuti za nebeskim blagom; vodit će Vas sigurnim putem kano svoje zaručnice, pa će Vas okruniti vijencem vječnoga života, a gdje ćete ga Vi hvaliti i slaviti posebnom pjesmom, kojom ga hvale i slave jedino djevice.

12. *I mene si premilosrdni Isuse Mali, u svojoj prevelikoj ljubavi učinio pastirom; dopusti da se ja onim predobrim prvim pastirima, koje je tvoj angejo naputio, neka idu k tebi, da ti se u Betlehemu poklone, pridružim. Evo me sa malim janjetom u naručju pred tvojim jaslicama, gdje ležiš na slami povit u pelenice, gdje drhšćeš od zime, i vidim, gdje nad tobom odišu dvije životinje, da svojom parom čine, da ne zebe svega svijeta Bog. Preko ruku nježne majke tvoje i naše, prikazujem ti ovo janješce, kongregaciju služavaka tvoga presv. imena, moleći te ponizno, da ga milostivo primiš u svoje okrilje. Premilostivi Isuse, daj po tvojoj predobroj majci njim svima, a i meni krotkost, poni-*

znost, strpljivost, čistoću, čednost, ljubav, poslušnost, što svakoga, koji te kreposti ima, tebi čini ugodnim i na putu ovoga života k tebi vodi. O utisni duboko u srca naša te svete kreposti, kojima si se ti odlikovao kroz sav život svoj. O preljubezni Isuse, daj nama poradi tvoje božanske časti, da mi odsele samo za tebe živimo i da neznamo za nikakvu drugu radost, nego za tu, da samo tebe, ljubimo i jedino tebi služimo. Budi ti, naša jakost u našim napastima i borbama, da ih mi tebi na slavu srčano prevladamo i u tvojoj vjernoj službi do konca svoga života ustrajemo ter primimo krunu vječnoga života, u tvome kraljevstvu nebeskom, gdje ti sa Bogom Ocem u jedinstvu Duha svetoga živiš i kraljuješ u sve vijeke vijekova. Amen.

Ova okružnica neka se čita mjesto meditacije u jutro kroz tri dana, svaki put po četiri točke.

Sarajevo, dne 15. listopada na dan sv. Terezije 1915.

*+ Josip v.r.
nadbiskup vrhbosanski.*

DODATAK

Iz Utemeljiteljeve poruke za srebreći jubilej Družbe

♦ Prijedlog materijala za 23. listopada

Najbolje će biti, da se sve jednako na svim mjestima, gdje jeste, zahvalite vanjskim načinom ovako: Dne 23. ovoga mjeseca neka se mjesto razmišljanja (meditacije) u jutro pročita 25 glava prve knjige iz Tome Kempenca. Toga dana neka se sve ispovjede, a sljedeći dan pod svečanom svetom misom neka se pričeste.

♦ Meditacija za jutro 23. listopada

Prva knjiga

Glava 25: O revnom popravku svega našeg života

1. Budi revan i marljiv u službi Božjoj i često razmišljaj o tome: čemu si došao i zašto si napustio svijet? Zar ne zato da živiš za Boga i postaneš duhovan čovjek? Revnuj dakle za napretkom, jer ćeš za kratko vrijeme primiti plaću za svoj trud; i tada neće više biti ni straha ni boli u tvojoj blizini. Sada ćeš malo raditi, a steći ćeš veliki mir, dapače vječnu radost. Ako ti ostaneš vjeran i revan u radu, i Bog će bez sumnje biti vjeran i velikodušan u nagradi. Moraš zadržati dobru nadu da ćeš polučiti palmu; ali ne valja se smatrati sigurnim da se ne zalijeniš ili ne uzoholiš.

2. Kad je netko tjeskoban kolebao između straha i nade, te jednog dana pritisnut žalošću kleknuo pred oltarom u crkvi na molitvu, ovako je razmišljao u sebi: »O, kad bih znao da ću ustrajati!« I odmah je čuo u nutrini božanski odgovor: »Kad bi to znao što bi onda htio činiti? Čini sada što bi onda htio činiti, i bit ćeš posve umiren.« I odmah se, utješeni i ojačani, predao u volju Božju; i prestalo je mučno kolebanje. I nije više htio znatiželjno istraživati da dozna što ga čeka u budućnosti; nego je više nastojao istražiti

što je sveta i savršena volja Božja pa da svako dobro djelo počne i dovrši.

3. »Uzdaj se u Gospoda i čini što je dobro! Tada ostaješ u zemlji i uživaš dobra njezina« (Ps 36, 3), govori prorok. Jedno je, što mnoge odvraća od napretka i revnog popravka; a to je strah pred poteškoćama, muka u radu. Dakako, najviše od ostalih napreduju u krepostima oni koji muževnije nastoje pobijediti sve što im je teško i protivno. Jer ondje čovjek više napreduje i zaslužuje veću milost gdje više svladava samog sebe i mrtvi se u duhu.

4. Ali nemaju svi jednako mnogo snage da se svladaju i umrtve. Ipak će marljiv revnitelj jače napredovati, makar bio opterećen s više strasti, nego li drugi koji je dobra ponašanja, ali koji je manje revan u krepostima. Dvoje nam osobito pomaže za veliki popravak; naime, silom se otrgnuti od onoga na što narav grešno naginje, i revno nastojati oko dobra koje nam je najviše potrebno. Nastoj se također čuvati i svladavati u onome što ti se češće ne dopada kod drugih.

5. Neka ti sve služi za napredak; te se oduševi za nasljeđivanje ako vidiš ili čuješ za dobre primjere. Ako si pak opazio nešto ukora vrijedno, čuvaj se da i ti isto ne učiniš, ili, ako si kada učinio, nastoj se što brže popraviti. Kao što tvoje oko promatra druge, tako i drugi paze na tebe. Kako je ugodno i milo vidjeti revnu i pobožnu braću, spremnu na dobro i punu ljubavi za stegu! Kako je žalosno i bolno vidjeti one koji neuredno žive i koji ne vrše ono na što su zvanj! Kako je štetno zanemariti odluku, stvorenu u svom zvanju, i priklanjati se onome što na nas ne spada!

6. Sjeti se odluke koju si stvorio i drži pred očima sliku Raspetoga. Kad promotriš život Isusa Krista, možeš se zbilja sramiti što se nisi trudio postati mu više sličan, premda već dugo hodaš putem Božjim. Redovnik, koji

se revno i pobožno vježba u nasljedovanju života i muke Gospodnje, naći će tamo obilato sve što mu je korisno i potrebno i neće mu trebati tražiti išta bolje izvan Isusa. O, kad bi raspeti Isus došao u naše srce, kako bismo brzo i dovoljno bili učeni!

7. Revan redovnik sve rado podnosi i poduzima što mu nalože. Nemarnog i mlitavog redovnika hvata žalost za žalošću i svuda je podvrgnut stisci, jer unutarne utjehe nema, a vanjske ne smije tražiti. Redovnik koji živi bez stege izvrgnut je teškom padu. Tko ide za blažim i lakšim, uvijek će živjeti u stisci, jer mu se ovo ili ono neće sviđati.

8. Kako rade toliki drugi redovnici koji dosta skučeno žive po strogim samostanskim pravilima? Rijetko izlaze, povučeno žive, siromaški se hrane, grubo se odijevaju, mnogo rade, malo govore, dugo bdiju, rano ustaju, produžuju molitve, često čitaju (korisne stvari) i strogo se drže reda. Pogledaj Kartuzijance, Cistercite i redovnike i redovnice raznih Družbi: kako svaku noć ustaju da pjevaju Gospodu. I zato bi bila sramota da ti ljenčariš u tako svetom poslu, dok toliko mnoštvo redovnika počinje klicati Bogu.

9. O, kad ne bismo imali nikakve druge dužnosti, osim hvaliti Gospoda Boga svoga svim srcem i ustima! O, kad ne bi nikada trebao jesti, ni piti, ni spavati, nego kad bi mogao uvijek Boga hvaliti i baviti se samo duhovnim stvarima! Onda bi bio mnogo sretniji nego što si sada kad služiš tijelu u kojekakvim potrebama. Kamo sreće kad ne bi bilo tih potreba, nego samo duhovna okrepa duše koju, nažalost, dosta rijetko okusimo.

10. Kad čovjek stigne dotle da ni u jednom stvorenju ne traži svoje utjehe, onda mu istom Bog počinje savršeno goditi; onda će biti sasvim zadovoljan, zbiljo se što mu drago. Onda se neće zbog obilja radovati, niti zbog sitnice ža-

lostiti; nego će se potpuno i s povjerenjem smiriti u Bogu koji mu je sve u svemu; komu ništa ne pogiba i ne umire, nego komu sve živi i bez krznanja mu po volji služi.

11. Misli uvijek na svršetak i da se izgubljeno vrijeme ne vraća. Bez brižljivosti i marljivosti nećeš nikada postići kreposti. Ako počinješ bivati mlak, početak ćeš padati. Ali ako postaneš revan naći ćeš veliki mir i posao će ti biti lakši radi milosti Božje i Ijubavi prema kreposti. Revan i marljiv čovjek spreman je na sve. Veća je muka opirati se manama i strastima nego znojiti se na tjelesnom radu. Tko ne izbjegava male pogreške, upast će pomalo u veće. Radovat ćeš se uvijek navečer ako dan korisno sprovedeš. Bdij nad samim sobom, potiči sam sebe, opominji sam sebe; i što god bilo s drugima ne zanemari samoga sebe. Toliko ćeš napredovati koliko sam sebe nadvladaš. Amen.

♦ **Prijedlog materijala za 24. listopada, Rafaelovo**

Dne 24. iza svečane pjevanje mise neka se pred Presv. Sakramentom ispjeva ili izmoli Tebe Boga hvalimo (Te Deum laudamus), a onda prije Tantum ergo neka se kao molitva pročita 10 glava treće knjige Tome Kempenca.

◆ **Tebe Boga hvalimo** (*Te Deum laudamus*)

Tebe Boga hvalimo,
vjerno ispovijedamo,
vječnog Oca slavimo,
složnim glasom pjevamo.
Na nebesih anđeli,
štuju te s arkandeli.

Kerubini složno svi
duboko se klanjaju,
Serafini smjerno ti
jednim glasom pjevaju:
Svet, svet, svet je Gospod Bog,
Kralj preslavni puka svog!

Treća knjiga

Glava 10: Kad prezremo svijet slatko je služiti Bogu

Sluga:

1. Govorit ću opet, Gospodine, i neću šutjeti; govorit ću u uši Boga svoga, Gospodina svoga i Kralja svoga koji je na visini: »O, kako je velika dobrota tvoja što je čuvaš za one koji te se boje!« A što si istom za one koji te ljube? Što za one koji ti svim srcem služe? Zaista je neiskazana milina promatrati tebe, a to dozvoljavaš onima koji te ljube. Time si mi najviše pokazao milinu svoje ljubavi što si me stvorio kad me nije bilo; i kad sam lutao daleko od tebe, doveo si me natrag da ti služim; i zapovjedio si mi da te ljubim.

2. O, izvore vječne ljubavi što ću reći o tebi? Kako bih mogao zaboraviti tebe koji si se dostojao sjetiti mene, pa i nakon što sam povenio i uginuo? Učinio si milosrđe sluzi

svojem preko svakog očekivanja i iskazao mi prijateljstvo i milost iznad svake zasluge. Što ću ti uzvratiti za tu milost? Nije naime svima dano da odrekavši se svega ostave svijet i provode redovnički život. Zar je velika stvar da služim tebi komu je dužno služiti svako stvorenje? Ne smije mi se činiti velikom stvari služiti tebi; nego mi se čini očito velikim i divljenja vrijednim da se dostojiš uzeti za slugu takvog siromaha i nedostojnog čovjeka i pridružiti ga svojim dragim slugama.

3. Evo sve je tvoje što god imam i čime god ti služim. A ipak je obratno: ti služiš više meni nego ja tebi. Evo nebo i zemlja, koje si stvorio da služe čovjeku, stoje spremni i čine svaki dan što god si zapovjedio. Pa i to izgleda malo, jer si čak i anđele obradio za službu čovjekovu. Sve pak ovo nadvisuje što si se ti sam udostojao služiti čovjeku i što si mu obećao da ćeš mu dati samoga sebe.

4. Što ću ti dati za hiljade svih tih dobara? Kamo sreće kad bih ti mogao služiti sve dane života svoga! Kamo sreće kad bih ti mogao barem jedan dan dostojno služiti! Zaista ti si dostojan svake službe, svake časti i vječne hvale. Ti si zaista Gospodin moj, a ja siromašni sluga tvoj koji sam ti dužan svim silama služiti, i nikada ne smijem prestati da hvalim tebe. Tako hoću, tako želim; što god mi bude nedostajalo, to mi ti udostoji nadopuniti.

5. Velika je čast i velika slava: tebi služiti i sve prezreti poradi tebe. Dobit će naime veliku milost koji se svojevolumeno podvrgnu tvojoj nadasve svetoj službi. Naći će predivnu utjehu Duha Svetoga koji iz ljubavi prema tebi odbace svaku tjelesnu nasladu. Postići će veliku slobodu duha koji idu uskim putem radi imena tvoga i napuste svaku svjetsku brigu.

6. O draga i mila službo Božja po kojoj čovjek zaista postaje slobodan i svet! O sveti staležu redovničke službe koja čovjeka čini jednaka anđelima, Bogu ugodna, strašna đavlima, a svima vjernicima preporuke vrijedna! O uvijek poželjna službo i vrijedna da se prigri, kojom zaslužujemo najviše dobro i postajemo dionici radosti koja će trajati bez kraja!

♦ **Divnoj dakle (Tantum ergo)**

Divnoj dakle Tajni ovoj
klanjajmo se smjerno svi,
stari zakon žrtvi novoj,
nek' se sada ukloni,
vjera duši čovjekovoj
Nek' spoznanje dopuni.

Bogu Ocu, Bogu Sinu
hvala s pjesmom radosnom,
slavimo im veličinu,
častimo ih dušom svom,
k Duhu Svetom nek se vinu
glasi s dikom jednakom.
Amen.

♦ **24. listopada, poslije podne**

Isti dan 24 po podne neka bude večernja, pri kojoj neka se iz „Rajskih vrata“ str. 157 „četvrti dan devetnice: Rođenje Isusovo u štali Betlehemskej“ sve izmoli, kako je ondje naznačeno. A na koncu molitava iza litanija o presvetom Imenu Isusovu neka se sve posvete bl. Dj. Mariji molitvom bl. Ludviga M. Grignona Montfortskoga, kako je na str. 343 u molitveniku „Rajska vrata“, a onda neka se pjeva Tantum ergo i dadne blagoslov. Po blagoslovu neka se ispjeva ova pjesma: „O Isuse poljubljeni“...

- ◆ **Večernja molitva**
- ◆ **„Četvrti dan devetnice: Rođenje Isusovo u štali Betlehemskej“**

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga Amen.

Bože u pomoć mi priteci:

Gospodine pohiti da mi pomogneš.

Slava Otcu...

1. O preuztrpljivo djetesce Isuse, koji si pretrpivši nezahvalnost Betlehemćana, od koje te ne primiše, htjelo roditi se u štali, gdje su ti za kolievku služile jaslje, za postelju malo slame, a za ogriev sapa dvijuh životinja: udieli mi milost, da strpljivo podnosim muke i protivštine, što su skopćane s mojim životom. Otče naš, Zdravo Marijo, Slava Otcu.

2. O preljubezno djetesce Isuse, koji sjedinivši sa svojom božanskom osobom najnježnije od svih tjelesa i najsavršeniju od svih duša htio si prikazati se čim ljubežljivijim srcu čovječjemu dragošću neizkazanom svojega djetinstva; de užezni i uzpri u srcih naših krasne plame svoga prečistoga Srca. Otče naš, Zdravo Marijo, Slava Otcu.

3. O klanjanja vriedno djetesce Isuse, koje si jedva izašlo na svjetlo primilo kano kralj neba i zemlje poklon svih angjela nebeskih; de učini; da se naši jezici nikada ne otvore na uvrede proti tebi, nego vazda na hvalu i slavu tvoga presv. imena. Otče naš, Zdravo Marijo, Slava Otcu.

◆ Hvalospjev bl. Dj. Marije, Veliča

Veliča * duša moja Gospodina
i klikće duh moj *
u Bogu mome Spasitelju,
što pogleda na neznatnost službenice svoje: *
odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom.
Jer velika mi djela učini Svesilni, *
sveto je ime njegovo.
Od koljena do koljena dobrota je njegova *
nad onima što se njega boje.
Iskaza snagu mišice svoje, *
rasprši oholice umišljene.
Silne zbací s prijestolja, *
a uzvisi neznatne.
Gladne napuni dobrima, *
a bogate otpusti prazne.
Prihvati Izraela, slugu svoga, *
kako obeća ocima našim:
spomenuti se dobrote svoje *
prema Abrahamu i potomstvu njegovu do vijeka.
Slava Ocu i Sinu *
i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, tako i sada i vazda *
i u vijeke vjekova. Amen.

Rosite nebesa odozgor i oblaci daždite pravednošću!
Otvori se, zemljo, i procvjetaj spasenjem da sazrije izbavljenje!

Pomolimo se:

Bože koji nas svake Godine veseliš dočekom rođendana našega Spasitelja, tvoga jedinorođenca. Sada ga s radošću primamo kao otkupitelja, a kada dođe suditi, daj da ga ugledamo bez straha, našega Gospodina Isusa Krista, koji s Tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga, Bog u vijeke vjekova. Amen.

◆ Litanije Presvetom Imenu Isusovu

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!

Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!

Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!

Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!

Isuse, Sine Boga živoga, smiluj nam se!

Isuse, sjajnosti Očeva,

Isuse, jasnoće svjetlosti vječne,

Isuse, kralju slave,

Isuse, sunce pravde,

Isuse, Sine Marije Djevice,

Isuse ljubazni,

Isuse divni,

Isuse, Bože jaki,

Isuse, Oče budućega vijeka,

Isuse, anđele velikoga savjeta,

Isuse moćni,

Isuse strpljivi,

Isuse poslušni,

Isuse krotka i ponizna Srca,

Isuse, ljubitelju čistoće,

Isuse, ljubitelju naš,

Isuse, Bože mira,

Isuse, začetniče života,

Isuse, ugleda krijeposti,

Isuse, revnitelju duša,

Isuse, Bože naš,

Isuse, utočište naše,

Isuse, oče ubogih,
Isuse, blago vjernika,
Isuse, dobri pastiru,
Isuse, svjetlo istinito,
Isuse, mudrosti vječna,
Isuse, dobroto beskrajna,
Isuse, pute i živote naš,
Isuse, radosti anđela,
Isuse, kralju patrijarha,
Isuse, učitelju apostola,
Isuse, naučitelju evanđelista,
Isuse, jakosti mučenika,
Isuse, svjetlo poznavalaca,
Isuse, čistoćo djevica,
Isuse, kruno svih svetih,

Milostiv budi, oprosti nam, Isuse!
Milostiv budi, usliši nas, Isuse!

Od svakoga zla, oslobodi nas, Isuse!
Od svakoga grijeha,
Od srdžbe svoje,
Od zasjeda vražjih,
Od duha bludnosti,
Od smrti vječne,
Od nemara za nadahnuća tvoja,
Po otajstvu svetoga utjelovljenja svojega,
Po rođenju svojem, u
Po djetinjstvu svojem,
Po božanskome životu svojem,
Po naporima svojim,
Po smrtnoj borbi i mucij svojoj,
Po križu i zapuštenosti svojoj,
Po smrtnoj stisci svojoj,
Po smrti i ukopu svojem,
Po Uskrsnuću svojem,

Po Uzašašću svojemu,
Po ustanovljenju Presvetoga Oltarskoga Sakramenta,
Po radostima svojim,
Po slavi svojoj,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,
oprosti nam, Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,
usliši nas, Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehе svijeta,
smiluj nam se, Isuse!

Isuse, čuj nas!

Isuse, usliši nas!

Pomolimo se!

Gospodine Isuse Kriste, koji si kazao: “Ištite i primit ćete, tražite i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se”, daj nam, molimo te, božansku svoju ljubav, da te svim srcem, ustima i djelom ljubimo i nikada te hvaliti ne prestanemo. Daj nam, Gospodine, da se tvojega svetoga Imena bojimo i ujedno ga uvijek ljubimo, jer nikada ne prestaješ ravnati one koje u svojoj ljubavi utvrđuješ. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

♦ Posveta bl. Dj. Mariji molitvom bl. Ludviga M. Grignona Montfortskoga

O Vječna i Utjelovljena Mudrosti! Preljubezni i klanjanja dostojni Isuse! Pravi Bože i pravi Čovječe, jedini Sine vječnoga Oca i Marije vazda Djevice! Duboko ti se klanjam u krilu i sjaju tvojega Oca u vječnosti i u djevičanskom krilu Marije, tvoje predostojne Majke u vremenu tvoga utjelovljenja. Zahvaljujem ti što si se poništio uzevši lik roba da mene izbaviš iz okrutnog đavolskog ropstva. Hvalim te i slavim što si se u svemu htio podložiti Mariji,

svojoj svetoj majci, da me po njoj učiniš svojim vjernim robom. Ali jao! Ja nezahvalan i nevjeran, nisam održao zavjeta ni svećanih krsnih obećanja. Nisam ispunio svojih obveza, pa ne zaslužujem nazivati se tvojim djetetom ni tvojim robom. Budući da na meni nema ništa što ne zaslužuje tvoju odvratnost i tvoju srdžbu, te se sam ne usuđujem približiti tvome svetom i uzvišenom Veličanstvu. Zato se utječem zagovoru tvoje presvete Majke, koju si mi dao za posrednicu kod tebe. Po njoj se nadam od tebe postići pokajanje i oprostjenje svojih grijeha, te primiti i sačuvati Mudrost. Zdravo, dakle, o bezgrješna Marijo, ti si živi šator Božanstva, gdje se Vječna Mudrost sakrila da joj se klanjaju anđeli i ljudi! Zdravo, kraljice neba i zemlje, čijoj je vlasti podložno sve što je manje od Boga! Zdravo, o sigurno utočište grešnika, kojega milosrđe nije nikada nikome uskraćeno! Usliši moje želje za božanskom Mudročću, i u tu svrhu primi zavjete i poklone koje ti prinosim u svojoj neznatnosti. Ja; nevjerni grešnik, danas obnavljam i stavljam u tvoje ruke zavjete svoga krštenja. Zauvijek se odričem sotone, njegova sjaja i njegovih djela, i potpuno se predajem Isusu Kristu, utjelovljenoj Mudrosti, da za njim nosim svoj križ sve dane svoga života. A da budem vjerniji, nego do sada, ja te, o Marijo, danas izabirem pred cijelim nebeskim dvorom za svoju Majku i Gospodaricu. Predajem ti i posvećujem kao rob svoje tijelo i svoju dušu, svoja nutarnja i vanjska dobra, kao i samu vrijednost svojih dobrih djela, prošlih, sadašnjih i budućih i dajem čitavo i potpuno pravo da raspolažeš sa mnom i sa svim što je moje, bez ikakve iznimke kako samo ti želiš, na veću slavu Božju u vremenu i u vječnosti. Primi, o blaga Djevice, ovaj mali poklon moga ropstva, da tako počastim i postanem sudionik one pobožnosti koju ti je kao majci iskazivala Vječna Mudrost; da počastim vlast koju vi oboje imate nad ovim crvom i bijednim grešnikom i da zahvalim Presvetom trojstvu na povlasticama kojima te je odlikovao. Svećano izjavljujem da ću odsada tražiti samo

tvoju čast i u svemu ti se pokoravati kao tvoj pravi rob. O divna Majko, predstavi me svom dragom Sinu kao svoga vječnog roba, da me po tebi primi kao što me je po tebi i otkupio. O Majko milosrđa, udijeli mi milost da dobijem pravu Božju Mudrost, pa me u tu svrhu ubroji među one koje ti ljubiš, učiš, vodiš, hraniš i štitiš kao svoju djecu i svoje robove. O djevice vjerna, učini me tako savršenim učenicom nasljedovateljem i robom Utjelovljene Mudrosti, Isusa Krista, svoga Sina, da po tvome zagovoru i po tvom primjeru dođem do punine njegove dobi na zemlji i do njegove slave na nebu. Amen.

♦ **Divnoj dakle (*Tantum ergo*)**

Divnoj dakle Tajni ovoj
klanjajmo se smjerno svi,
stari zakon žrtvi novoj,
nek' se sada ukloni,
vjera duši čovjekovoj
Nek' spoznanje dopuni.

Bogu Ocu, Bogu Sinu
hvala s pjesmom radosnom,
slavimo im veličinu,
častimo ih dušom svom,
k Duhu Svetom nek se vinu
glasi s dikom jednakom.
Amen.

♦ O Isuse poljubljeni

(najmilija pjesma utemeljitelja Josipa Stadlera)

O Isuse poljubljeni, slatki Sine moj!
Na oči Ti san smireni, pada sanak Tvoj.
Spavkaj srdašce! Moje sunašce!
Uspavljuje Tebe Majke Tvoje mili poj.

Tebe Majka Tvoja njija, mila Sinka svog,
S pelenami Ti ogrija uda tijela Tvog.
Oj, pelenice i živinice!
Diš'te parom da ne zebe svega svijeta Bog!

Oj, štalice prosta, mala, ti marvinski stan,
Što s' Isusu stanak dala za rođeni dan!
Oj, vi jaslice, i ti slamice!
Ne bud' oštra da On spava mirni, slatki san!

Vi zvjezdice neba, sjajte u radosni čas;
Kerubini zapjevajte, Serafini u glas!
I svi anđeli, pojte veseli!
Uspavkujte Božjeg Sina koji nam nosi spas!

I ti, zboru od pastira, sad mu lijepo poj!
Male dare: mlijeka, sira Sin će primit moj.
Srca ponizna Njem su milena.
Na čistoću srca gleda Isus Krist Bog tvoj.

Vesel'te se svi kršćani, utješite vaj!
Pa Isusu svak maleni sad svoj darak daj!
Griješit prestajte! Srce mu dajte!
Zato će vam On poklonit gor nebeski raj.

TUMAČENJE LOGA 125. OBLJETNIC DRUŽBE SMI

Na logotipu se mogu uočiti tri simbola:

Žena koja u naručju čuva dijete simbolizira majčinsku nježnu brižnost u karizmi Družbe sestara Služavki Maloga Isusa po uzoru na Isusovu majku Mariju.

Sluga Božji Josip Stadler, utemeljitelj sestarske družbe, kazao je kako je svaka sestra Marija i kako sestre trebaju služiti tako da samome Isusu služe.

Urađen je po uzoru logotipa SMI na kojem je majka Marija uz Dijete i svetoga Josipa u krugu - medaljici. U ovom predstavljanju majka štiti dijete u srcu. S obzirom da su SMI redovnice, promatrača ova žena simbolizira na redovnicu. Pritom redovnici i redovnice 2015. godinu žive kao posvješćenje svoga poslanja. Logotip je time povezan s majkom Marijom, u duhu Godine Bogu posvećena života i uznositom 125. obljetnicom postojanja Družbe SMI.

Anđeo pored djeteta simbolizira arkandela Rafaela, pošto obljetnica osnivanja redovničke obitelji pada upravo na dan kada se u Crkvi slavio sveti Rafael arkandel. Anđeo iznad djeteta smjera također na važnost zaštite i sigurnosti anđela Božjega na životnom putu svake osobe.

Srce zaokružuje čitav logotip i simbol je ljubavi po snazi Duha Svetoga, znamen Božje namisli spasenja.

KAZALO

Uvodna riječ.....	6
Josip Stadler.....	8
<i>Časnoj kongregaciji služavaka Maloga Isusa u Betlehemu za srebrni jubilej Družbe</i>	
Dodatak.....	26
<i>Iz Utemeljiteljeve poruke za srebrni jubilej Družbe Materijali za 23. i 24. listopada</i>	
Toma Kempenac	
Prva knjiga.....	27
<i>Glava 25: O revnom popravku svega našeg života</i>	
Treća knjiga.....	31
<i>Glava 10: Kad prezremo svijet slatko je služiti Bogu</i>	
Tebe Boga hvalimo (<i>Te Deum laudamus</i>).....	31
Divnoj dakle (<i>Tantum ergo</i>)	33
Četvrti dan devetnice:	
<i>Rođenje Isusovo u štali Betlehemske</i>	34
Hvalospjev bl. Dj. Marije: <i>Veliča</i>	35
Litanije Presvetom Imenu Isusovu.....	36
Posveta bl. Dj. Mariji molitvom bl. Ludviga M. Grignona Montfortskoga.....	38
O Isuse poljubljeni	41
Tumačenje Loga 125. obljetnice Družbe SMI	42
Kazalo	43
Bilješke	44

BILJEŠKE

BILJEŠKE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BILJEŠKE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BILJEŠKE

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

BILJEŠKE

A series of 20 horizontal dotted lines for writing notes.

Vrhovna uprava Družbe sestara
Služavki Maloga Isusa
Naumovac 12
HR – 10000 ZAGREB
e.mail: d.s.s.malog-isusa@hi.t-com.hr
www.ssmi.hr

9 789958 874130